

ТЕК И ПРОГНОЗА НА ХЕПАТОРЕНАЛНИОТ СИНДРОМТ-наши искуства

Андреевски В, Јокеимовиќ Н, Серафимоски В, Пенковски М, Чаловска В, Димитрова М,
Трајковска М, Сптарделова К, Милошевски М, Рамадани А, Тодоровска Б, Аврамовски В,
Трајков Д, Нојков Б, Исачи У, Цуракови Е
Клиника за гастроентерохепатологија, Скопје, Р.Македонија

Вовед и цел: Хепатореналниот синдром (ХРС) одговара на појавата на развој на акутна бубрежна инсуфициенција кај пациенти со тешка црнодробна болест, како што се цирозата, тешките форми на алкохолна или друг вид акутен хепатитис или поретко кај пациенти со малигна болест со црнодробни метастази, како може да се јави и кај лица со фулминантна црнодробна инсуфициенција од било која причина. Целта на оваа студија е да се илустрира текот и прогнозата на ХРС кај пациенти хоспитализирани на Клиниката за гастроентерохепатологија, Скопје.

Материјал и методи: Оваа ретроспективна студија на пресек е работена на пациенти хоспитализирани на нашата Клиника во период од јануари 2006 година до мај 2008. Во тек на овој 2.5 годишен период регистрирани се 14 случаи на хепаторенален синдром. Сите тие беа анализирани според неколку белези, како што се: возраста, присуството на цироза или друга црнодробна болест, етиологијата на цирозата, Child-Pugh класификацијата, присуството на други компликации во склоп на основната болест покрај ХРС, третманот и преживувањето.

Резултати: Просечното време изминато од дијагностицирање на основната црнодробна болест до појавата на ХРС изнесуваше 5 години, иако беше регистриран и еден пациент со развиен ХРС по само три месеци од предходно регистриран пристап на акутен алкохолен стеатохепатитис. Просечната возраст на болните изнесуваше 50 години. Со анализа на етиологијата на основната болест се покажа дека: 5 од пациентите имаат алкохолна болест на црниот дроб, 4 мешана форма на црнодробна цироза (Б хепатитис + алкохолна болест), 2 постхепатидна цироза со предходно докажан хроничен Б хепатитис, а кај 3 основната црнодробна болест не беше утврдена. Кај сите пациенти беше скорпирана терминална црнодробна болест во Ц стадиум според Child-Pugh класификацијата. Седум болни манифестираа варикозитетно крвавење, 11 имаа асцитес и исто толку енцефалопатија, а кај 2 беше поставено сомневање за присуство на хепатоцелуларен карцином. Свкупно гледано, применетата терапија вклучително и диуретици и допаминска стимулација беше неуспешна, па кај 11 случаи настани смрт по 6,8 дена во просек од моментот на прием а 3 на барање на семејствата беа упатени на домашно лекување без предходно подобрување на општата состојба.

Заклучоци: ХРС е релативно честа компликација кај пациенти со црнодробна цироза која е асоцирана со екстремно кратко преживување. Крајниот исход на болните, како и опоравувањето на бубрежната функција е строго поврзано и зависи од евентуалното повлекување на црнодробната инсуфициенција, било спонтано, по примена на медикаментозна терапија или успешна црнодробна трансплантација.